

Обични братя и сестри,

Тая година Петровден, 12. VII. 1949 г. — именният ден на обичния ни Учител — ще се отпразнува по следния начин:

Сутринта в 5 часа в салона на Братството ще се изпълни следната програма:

1. Добрата молитва.
2. 91 псалом.
3. Молитвата на Царството.
4. В начало бе Словото.
5. Евангелие от Иоана, 17 глава.
6. Беседа: „Даром давайте“ (от тома „Красотата на душата“).
7. „Благословен от Бога Ти“.
8. Отче наш.
9. „Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят Белите Братя в Божията Любов“ (три пъти).

В 7 часа вечерта братска вечеря, в която ще се повтори утринният ред без беседата. След това ще се изпълни литературно-музикална програма.

Молим, съобщете настоящето във всички околни села, дето има кръжоци.

Поздрав на всички братя и сестри.

27. VIII. 1949 г.
Изгрев—София.

Със сърдечен братски поздрав:

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ.

Обични братя и сестри,

Като чествуваме днес паметта на нашия обичен Учител, ние искаме да споделим с вас някои мисли върху учението, което Той донесе на света.

Преди да отвори Божествената школа, Учителят дълго време проучава българина, респективно човека. В своите пътувания Той прави научни изследвания, за да види до къде е достигнал човек в своето развитие, какво е усвоил от Божественото знание, което му се е преподавало в миналото, и къде се спъва сега в своя път. Учителят слезе в нашия свят, за да види условията, при които се намираме, да ни помогне, да ни подаде ръка и да ни изведе в един по-висок свят.

Днес не е лесно да се говори на хората за Божественото учение, защото те още носят предразсъдъците, суеверията и заблужденията на миналото, подобни на джунгли, в които човек се е загубил, и не може да намери своя път. Като се говори за Божественото учение, хората се стремят да го подведат към някоя от познатите тям религиозни, философски или социални системи — статични системи на миналото. С това те прекъсват живата връзка, която именно Божественото учение установява между човешката душа и нейния Първоизточник.

Има едно единно и неделимо знание, което иде от Великото Разумно Начало. То не принадлежи на никоя църква или общество, на никой учен или философ. Това е Божественото знание, знанието на разумния живот — велико и необятно. Всички същества, от най-великите до най-малките, черпят от него и разрешават своите задачи в живота. Въпросът е, човек да намери пътя към това знание, т. е. онези методи, правила и закони, чрез които може да се ползува от него.

В своите беседи и лекции Учителят излага Божественото знание по начин достъпен за нас. Затова главната ни задача е да проучаваме и прилагаме това знание, за да можем да го предадем и на нашите братя по цялата земя.

Има голяма разлика между знанието, което се преподава в една гимназия или университет, и знанието, което се дава в Божествената школа — школата на Бялото Братство. Първото е външно знание, то може да се разбере и заучи; второто е живо знание, то трябва да стане живот на ученика — негова плът и кръв.

В школата на Бялото Братство знанието се дава като семенца. Ученикът трябва да ги посади в своята душа, да ги възрасти и отгледа, да принесат плод, да узрее този плод и, като го опита, да го поднесе на своя Учител, а после и на своите братя.

Божествените идеи, мисли и чувства се отглеждат в градината на човешката душа. В тази свещена работа ученикът не е сам. В нея участва целият разумен свят, всички Напреднали Същества. Като учи и работи, ученикът се свързва с тях, свързва се с Бога. Тази връзка е жива. Знанието расте заедно с ученика. В това се изявява великото единство на живота.

Когато една истина на Божественото знание влезе в човека, тя оживява в него и той живее в нея.

Някои идеи се посаждат за по-малък период от време; те принасят плод скоро. Други, обаче, принасят плод след векове. Като растат и се развиват, те организират съзнанията на много хора, обединяват ги, разширяват ги, внасят в тях светлина и сила, като същевременно черпят сокове от тях. Тъй те се реализират на земята.

Днес в живота прониква нова светлина. Тя носи новото знание. Тя разкрива непознати досега области на живота. Тя определя новото отношение на човека към Великото Разумно Начало — към Бога, отношение на син към Баща.

Тази светлина Учителят нарича разумната Любов. Тя ще преустрои живота първо отвътре, а после и отвън.

Учителят казва: „Ние проповядваме едно учение на Любовта, според което всички народи да живеят разумно като в един организъм.“

Досега в пътя на борбата човек е бил враждебен на останалия живот, на цялата природа, която той иска да подчини. Сега, в пътя на Любовта, човек ще се възвърне отново в живота на Цялото — ще заеме своето място в Божествения организъм.

„Новото учение е Христовото учение, което трябва да се приложи поне в малки размери, поне в отношенията между бащи и майки, между слуги и господари, между всички хора на земята.“

„Всички съвременни учения, всички теории могат да се приложат, но на базата на Любовта, т. е. на вътрешния принцип в живота. Всички растения могат да растат и да се развиват само, ако са посадени. В този смисъл, Христовото учение е почвата, т. е. основа на всички социални учения. На тази почва всичко може да се приложи, всичко може да расте“ — казва нашият обичен Учител.

Божественото учение днес влиза в живота. То носи със себе си всички условия да се реализира. Защото животът е цялостен, единен и неделим.

Бъдете бодри!

Бъдете смели и решителни!

Работете за делото на нашия обичен Учител —

за идването на Царството на Мира, Светлината и Любовта!

Той е винаги с нас!

С поздрав:

Изгрев, 27. VI. 1949 г.

БРАТСКИЯТ СЪВЕТ.